

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ladislava Hejtmánka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **JUDr. M. K.**, zast. Mgr. René Gemmelem, advokátem se sídlem v Ostravě, Poštovní 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem v Ostravě, ulice 28. října 117, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 12. 2005, č. j. 58 Ca 39/2004 - 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále také jen „stěžovatel“) podanou kasační stížností napadl shora uvedený rozsudek krajského soudu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2004, č. j. DSH/11609/04/Pt, pro nepřezkoumatelnost, věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení a žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 4558,50 Kč. V odůvodnění tohoto rozsudku krajský soud mj. uvedl, že o náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž jejich výše byla vyčíslena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., a nikoliv podle vyhlášky č. 484/2000 Sb., neboť se jedná o řízení podle soudního řádu správního a nikoliv o řízení podle občanského soudního řádu.

Proti výroku rozsudku krajského soudu o náhradě nákladů řízení podal stěžovatel kasační stížnost a domáhal se toho, aby Nejvyšší správní soud v této části rozsudku krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Svůj důvod pro podání kasační stížnosti opřel o ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nesouhlasil s tím, že výše náhrady byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. V ust. § 1 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb. je sice odkaz na ust. § 151 o. s. ř., avšak při výkladu této právní normy je třeba sledovat také teleologii právní normy a její *ratione legis*. Vyhláška č. 484/2000 Sb. představuje valorizaci odměn za zastupování advokátem a upravuje tyto odměny za řízení v jednom stupni. Úmysl zákonodárce byl upravit systematicky odměňování za právní zastoupení ve všech věcech, bez ohledu na to, zda soudy rozhodují podle soudního řádu správního, či občanského soudního řádu.

Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti (ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s.). Před samotným věcným přezkoumáním důvodnosti podané kasační stížnosti Nejvyšší správní soud přezkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení a dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podle ust. § 104 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřijatelná.

Stěžovatel výslovně svou kasační stížnost směřoval pouze proti výroku o nákladech řízení. Jak bylo shora uvedeno, taková kasační stížnost je však podle ust. § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřijatelná.

Za tohoto stavu tak Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než podanou kasační stížnost odmítnout jako nepřijatelnou podle ust. § 104 odst. 2 s. ř. s. za použití ust. § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.

Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ve správním soudnictví je o odměně a náhradách advokátů za poskytování právních služeb postupováno podle vyhl. č. 177/1996 Sb., neboť se jedná o obecný předpis pro odměnu advokáta za poskytování právních služeb. Vyhl. č. 484/2000 Sb. se týká pouze odměny za zastupování při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení (tedy nikoliv o náhradě advokáta a nejedná se o řízení v jiných soudních řízeních), tedy neupravuje celou problematiku náhrady nákladů řízení a jedná se tak o předpis speciální, podle něhož je možné postupovat pouze u odměny advokáta v občanském soudním řízení. Zákodárce v tomto případě svůj úmysl dal zřetelně najevo samotnou právní úpravou, a nelze tak vycházet z teleologického výkladu, který by byl v rozporu s výkladem jazykovým i logickým.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití ust. § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (zde kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. září 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu